

Dimstråk

Dikt av Birger Sjöberg ur diktsamlingen "Minnen från jorden"
(postumt utgiven 1940)

*Vacker afton, med rutigt glitter på bölja,
gyllne galler, som smältas ständigt i sår.
Svårt för ögat att täta växlingar följa.
Månesplittror var dyning gungande bär.
Vita dimmor stiga
där på strand,
blandas samman, skiljas åt.
Vita kvinnor niga,
blygas, famla som vid ömt försåt...
Fly för hand - men söka åter hand,
och förfölja...
Vacker afton med rutigt glitter på bölja.*

*Lek och lycka! En smekning varsam som natten,
tysta famntag i ömhet, kind emot kind.
Deras död är en fläkt från glittrande vatten,
deras lieman är en viskande vind.
Bäst de nu i ringen
tanklöst glädjas i sin skugga blå,
kvar är längre ingen –
brustna tyllflor bort i mörkret gå...
Sällsamt är att leva, och att ofta
efter dödens susning lyss,
bäras bort som dimma, bäst de dofta,
jordens rosor vid en kyss...*

*Ännu så lyckliga sväva de,
matta i skimret – nu väva de
ringar på ringar.
Det klingar
sakta vid stranden av vatten.
Varsam är andning av vind!*

*Lek och lycka: En smekning stilla som natten,
tysta famntag i ömhet, kind emot kind...*